

Î N C H E I E R E

04 noiembrie 2020

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Amarii Veaceslav împotriva Ministerului Afacerilor Interne, Casei Naționale de Asigurări Sociale, Inspectoratului General al Poliției cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 04 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 29 ianuarie 2018 Amarii Veaceslav a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne, Casei Naționale de Asigurări Sociale, Inspectoratului General al Poliției cu privire la obligarea efectuării recalculului vechimii în muncă.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că a activat în organele afacerilor interne din anul 1993, cu dreptul de a primi pensie pe linia MAI.

A relevat că, activitatea în cadrul izolatorului de detenție preventivă Căușeni, nu a fost calculată la stabilirea vechimii în muncă cu facilități conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr.78.

În vederea asigurării realizării dreptului său, la data de 21 decembrie 2017 a transmis către pârâți cererea prealabilă, recepționată la data de 26 decembrie 2017.

Conform prevederilor legale, data de 26 ianuarie 2018 a fost ultima zi pentru pârâți să răspundă la cererea prealabilă, respectiv în termenul legal a depus în instanța de judecată cerere de chemare în judecată.

A subliniat că, perioada activității în izolatorul de detenție preventivă urma să fie calculată cu facilități.

A solicitat de a considera ilegal refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale, Ministerului Afacerilor Interne, Inspectoratului General al Poliției de a răspunde

solicitării privind recalcularea vechimii în muncă cu avantaje și obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale, Ministerului Afacerilor Interne, Inspectoratului General al Poliției să efectueze recalculul vechimii în muncă cu includerea avantajelor a perioadei de activitate în cadrul izolatorului de detenție preventivă.

Prin hotărârea din 29 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Amarii Veaceslav împotriva Ministerului Afacerilor Interne, Casei Naționale de Asigurări Sociale, Inspectoratului General al Poliției privind obligarea efectuării recalculului vechimii în muncă, s-a anulat actul administrativ individual defavorabil al Ministerului Afacerilor Interne, Casei Naționale de Asigurări Sociale, Inspectoratului General al Poliției, materializat prin lipsa răspunsului la cererea prealabilă a lui Amarii Veaceslav din data de 21 decembrie 2017 și s-a obligat Ministerul Afacerilor Interne să emită actul administrativ individual favorabil prin care să recalculeze vechimea în muncă pentru Amarii Veaceslav cu reținerea perioadei 09 martie 2004 – 20 iulie 2007 de activitate în funcție de polițist șofer al Izolatorului de Detenție Provizorie al CPR Căușeni cu facilități conform art. 8, lit.d) a Hotărârii Guvernului nr. 78 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare. În rest, cererea a fost respinsă.

Prin decizia din 04 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse apelurile declarate de Casa Națională de Asigurări Sociale și Ministerul Afacerilor Interne împotriva hotărârii din 29 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată formulată de Amarii Veaceslav împotriva Ministerului Afacerilor Interne, Casei Naționale de Asigurări Sociale, Inspectoratului General al Poliției cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea deciziei, instanța de apel a subliniat că, atât în certificatul nr.2/5302 din data de 21 noiembrie 2018 eliberat de IP Bender (f.d.70), cât și în certificatul reținut pentru vechimea în muncă prezentat la momentul stabilirii pensiei (f.d.107) se cuprinde perioada 09 martie 2004 - 20 iulie 2007 cu mențiunea de activitate a reclamantului în funcție de polițist șofer al izolatorului de detenție provizorie al CPR Căușeni.

Consecvent, din certificatele privind activitatea reclamantului, perioada 09 martie 2004 până la 20 iulie 2007 cuprinde activitatea acestuia în izolatorul de detenție provizorie Căușeni. Raportând perioada dată la legea aplicabilă referitor la instituțiile penitenciare se implică aplicabilitatea Legii nr.1036, abrogată odată cu intrarea în vigoare a Legii nr.300 din data de 16.05.2018.

Instanța de apel a constatat că la subdiviziunea de activitate indicată în certificatele analizate și invocată de Amarii Veaceslav pentru perioada 09 martie 2004 – 20 iulie 2007, se atestă includerea subdiviziunii de activitate în subdiviziunile cu calculare a vechimii în muncă cu avantaje.

Totodată, Colegiul a respins ca fiind neîntemeiate alegațiile apelanților privind neinclusiunea perioadei 09 martie 2004 – 20 iulie 2007 ca fiind perioade de activitate în subdiviziunile pentru care Hotărârea Guvernului nr.78 stabilește înlesniri la calcularea vechimii în muncă or, prevederile Hotărârii Guvernului nr.78 stabilește

expres înlesniri pentru activități în instituții penitenciare de tip închis, izolatoarele de urmărire penală, casele de arest și instituțiile destinate pentru deținerea și tratarea bolnavilor contagioși și bolnavilor psihici, precum și la lucrări de subteran. Respectiv, subdiviziunile de activitate a reclamantului pentru perioada 09 martie 2004 – 20 iulie 2007 se încadrează în cele prevăzute de lege - izolatoare de urmărire penală, cu atribuții de escortare.

A conchis că, în perioada 09 martie 2004 – 20 iulie 2007 Amarii Veaceslav a activat în subdiviziune, pentru care vechimea în muncă se calculează cu facilități conform Hotărârii Guvernului nr. 78, iar angajatorul a omis să efectueze acest fapt, urmând să fie obligat la emiterea actului administrativ individual favorabil de recalculare a vechimii în muncă cu facilități pentru perioada discutată.

La 22 iulie 2020 Casa Națională de Asigurări Sociale a depus recurs împotriva deciziei din 04 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei decizii noi.

În motivarea recursului și-a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, relevând că, activitatea intimatului în cadrul izolatorului de detenție provizorie al Inspectoratului de poliție, nu poate fi raportată la prevederile pct. 8 din Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare.

Conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată la 04 iunie 2020, fiind recepționată de către recurent la 27 iulie 2020 (f.d. 20, vol. II).

Astfel, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că Casa Națională de Asigurări Sociale s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul la 22 iulie 2020, în termenul prevăzut de art. 245 Cod administrativ.

La 14 septembrie 2020 în adresa intimațiilor, a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, însă până în prezent intimații nu și-au valorificat dreptul său de a se expune pe marginea recursului.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil din următoarele motive.

Prin prisma art.246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). c

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245, alin.(2) din Codul administrativ. În context, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către Casa Națională de Asigurări Sociale, este inadmisibilă.

În conformitate cu art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh